

CHÙM THƠ 306
CN 2 TN A 15-01-2017
PM. CAO HUY HOÀNG

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan (Ga 1, 29-34)

Khi ấy, ông Gioan thấy Chúa Giêsu tiến về phía mình liền nói: "Đây Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá tội trần gian. Nay tôi đã nói về Ngài: Một người đến sau tôi, nhưng đã có trước tôi, vì Ngài cao trọng hơn tôi. Và tôi, tôi đã không biết Ngài, nhưng để Ngài được tỏ mình ra với Israel, nên tôi đã đến làm phép rửa trong nước".

Và Gioan đã làm chứng rằng: "Tôi đã thấy Thánh Thần như chim bồ câu từ trời đáp xuống và ngự trên Ngài. Về phần tôi, tôi đã không biết Ngài. Nhưng Đấng sai tôi làm phép rửa trong nước phán bảo tôi: 'Người thấy Thánh Thần ngự xuống trên ai, thì đó chính là Đấng làm phép rửa trong Chúa Thánh Thần'. Tôi đã thấy và tôi làm chứng: chính Ngài là Con Thiên Chúa".

Đó là lời Chúa.

M. SAO KHUÊ

GẶP ĐỨC GIÊ-SU

Tôi đã gặp Đức Giê-su
Con Chiên Thiên Chúa, làm người trần gian
Đưa vai gánh cả tân toan
Gánh muôn tội lỗi, gánh ngàn khổ đau

Cũng gieo neo, bước cơ cầu
Cũng cam bèo bọt bể dâu phận người
Chỉ vì yêu lắm mà thôi
Muốn người yêu đẹp rạng ngời quang vinh

Lòng tôi đã hiểu sự tình
Con Chiên Thiên Chúa hy sinh cứu đời
Cứu người và cứu cả tôi
Hồng ân thương xót diệu vời biết bao

Đời tôi, thắm đẹp muôn màu
Bởi, là họa ảnh dạt dào tình thương
Khiêm nhường tỏa ngát thiên hương
Theo tôi trên khắp nẻo đường chứng nhân

Ngàn đời xin trọn tri ân
Lòng tôi hớn hở một lần, thiên thu
Trong Người, trong Đức Giê-su
Cho tôi uống cạn chén yêu diệu kỳ....

M. Sao Khuê, 13-01-2016

HƯƠNG NAM

CON CHIÊN HÁT

Con chiên hát bài tình ca khiêm nhượng
Giai điệu trầm, đẹp âm hưởng dân gian
Lặng hơi xuân diệu khúc thánh rõ ràng
Im tiếng hạ kỳ cung phàm tằm tối

Con chiên hát bài tình ca gánh tội
Sớm mai hồng đàn trảy hội bên sông
Trời tung bùng nhạc vọng chín tầng không
Đất chói với thơ reo mời phương viễn

Con chiên hát bài tình ca dâng hiến
Lời tình yêu khắp bốn biển vang xa
Ốn cho đi thân tình tuyết ngọc ngà
Quà nhận lại lòng dửng dưng, tòi tệ

Con chiên hát bài tình ca sát tế
Nhục thể này nên của lễ toàn thiêu
Đẹp ý trời tuôn đổ phúc tình yêu
Vừa lòng đất hứng tràn ơn cứu rỗi

Xin tạ ơn Con Chiên hiền quá đỗi
Chết vì yêu, vì gánh tội đời con
Xin tiến dâng chút hơi thở ngày còn
Cùng Chiên Hát bài tình ca Thập Giá

Hương Nam

TÔI ĐÃ THẤY

Tôi đã thấy, đây Con Chiên Chiên Chúa
Gánh tội nhân gian, đi giữa trần gian
Thánh cao sang bỗng đày đọa tận toan
Phàm thấp kém nên điệu đà rạn rục

Tội tình phàm, thánh mang đi nhẩn nhục
Hồng phúc thánh, phàm nhận lại hân hoan
Không vì yêu, trời nào dám trao ban
Cả quý tử cũng không hề tiếc nuôi

Tôi đã thấy một tình yêu đấm đuổi
Mãi chạnh lòng chôn mê muội, lầm than
Ý chân tâm trải như nắng lụa vàng
Lời thiện chí tràn tựa mưa tơ thấm

Tôi đã thấy một tình yêu đẹp lắm
Đưa bàn tay khẽ chạm nỗi đau đời
Đôi mắt mù làm thơ lúc chiều rơi
Bàn tay bại nắn hình khi đêm xuống

Tôi đã thấy một tình yêu khiêm nhường
Cúi sâu mình thờ phượng Chúa chí cao
Một đau thương máu hiến tế tuôn trào
Muôn hạnh phúc tình dâng trao vọt chảy

Tôi đã thấy một tình yêu điên dại
Yêu và yêu cho đi mãi vì yêu
Dẫu ai kia hờ hững muôn muôn chiều
Dù kẻ ấy dừng dừng vạn vạn thưở

Khi đã yêu, sẽ là thương và nhớ
Bất chấp đời một gánh khổ bi thương
Đến với nhau nâng chén đắng thê lương
Vui cùng cả chuỗi ly tình say khướt

Tôi đã thấy người yêu tôi xa trước
Mà ngàn năm tôi chưa nói lời yêu
Quý khiêm cung xin khoan dịu thật nhiều
Lỗi tự phụ cậy thứ tha thái quá

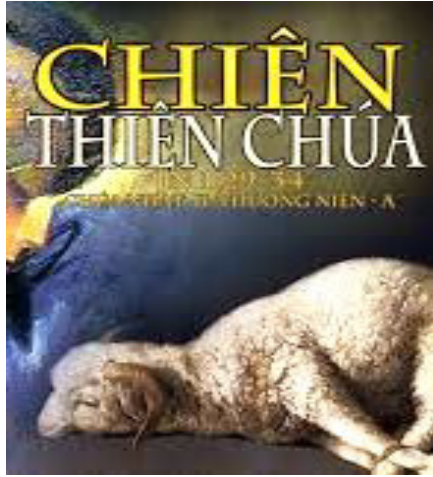
Tôi đã thấy người yêu tôi đối lả
Cho thật nhiều nhận lại chẳng bao nhiêu
Con Chiên Thiên Chúa, thánh hóa tiêu điều
Phàm tục tử tôi, mỹ miều sáng láng

Hương Nam

HỒ GIANG A

NƠI TẾ SINH

Nơi tế sinh,
ấy bàn thờ
Lời kinh trầm lắng, hương thơ ngút ngàn

Con chiên vô tội, đa mang
Trên lò lửa mền ruộm vàng tiền dâng
Thay lời chúc tụng, tri ân
Là tình hy hiến toàn thân cho đời

Nơi tế sinh, chỗ tôi bời
Mù lòa, tù tội, tàn hơi, nghèo nàn
Một mùa thờ phượng sang trang
Chúa là ai ấy trong ngàn người dựng

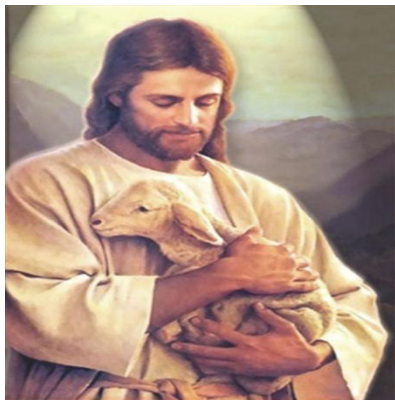
Hoa vui, lá hát, cỏ mừng
Không gian nhã nhạc chín từng thơm hơi
Ô kìa góc bụi tanh hôi
Co ro kiếp khổ ấy nơi Chúa gần

Còn con? Vẫn ngại dần thân
Nơi con thờ phượng phải ngàn cao sang
Con quên Chúa ở bìa làng
Bên lề xã hội, đầu đàng ô nơ

Nơi tế sinh, ấy bàn thờ
Lời kinh trầm lắng, hương thơ ngút ngàn

ả giang hồ

CON CHIÊN

Đi tìm cho được con chiên
Chết thay cho lão tuần phiên tội tình
Tìm hoài trong cõi nhân sinh
Vẫn chưa tìm được cứu tinh sẵn lòng

Ngờ đâu giữa buổi sâu đông
Có người nghèo khổ chia đồng xu đôi
“Sống đi ! Đừng vội qua đời
Dẫu là một chén cơm hơi cũng mừng”

Ngờ đâu, trong thoáng ngấp ngừng
Mới hay đời lão chưa từng bẻ đôi
Hóa ra trong mỗi con người
Có ơn thánh sủng chuộc đời cho nhau

Tìm con chiên ở nơi nao
Chính trong lòng mền dạt dào Giê-su
Con Chiên Gánh Tội trần đời
Gánh ai chịu gánh cho người long đong

Cho con xin chút chạnh lòng
Biết chia, biết bẻ, cảm thông, dịu hiền
Cho con nên giống Con Chiên
Con chiên ngoan đạo hiến mình vì yêu

ả giang hồ

CON CHIÊN GIANG HỒ

Rừng chiều vắng,
một cõi riêng
Đường tìm thoi thóp, con chiên giang hồ
Xi xâm trong đám lá khô
Một tên tục tử lỏa lồ lâm chung

Tưởng như số tận kiếp cùng
Không ai nhớ tới lạnh lùng đời hoa
Tưởng rằng tan cuộc bôn ba
Về trong hư huyền phôi pha nghìn trùng

Rừng chiều vắng, cõi uông mung
Phù vân từ giả, nhớ nhung tiêu điều
Cô liêu, tàn tạ, cô liêu
Còn ai điên dại tiếng yêu giang hồ

Nghe thương thân, lạnh huyết mô
Thương tro bụi, kiếp tội đồ về không
Đâu đây nhạc ngựa phiêu bồng
Cỗ xe tiền biệt ánh hồng xuân xưa

Một đời sương nắng gió mưa
Chiều trong rừng vắng lưa thưa giọt sầu
Còn ai nữa, gọi tên nhau
Thôi thì cứ để về đâu cứ về

Giang hồ nào có làng quê
Có chăng mấy cõi nẻo nề bi thương
Bỗng nghe có tiếng lạ thường
Tiếng Chiên, cảm cảnh, tỏ tường, mùi chiên

Con Chiên khiêm hạ dịu hiền
Từ bi cúi xuống, vác liền lên vai
Ôi khoan thay! Ôi nhân thay!
Giã ngày rừng vắng, về ngày Thánh Đô

ả giang hồ

HÃY DỪNG DỪNG

Hãy dành thời gian
cho những người xung quanh mình.
Dù đó chỉ là...
một việc làm nhỏ nhỏ.
- Albert Schweitzer -

Khi em còn nghĩ tới nỗi đau của mình
Hẳn em không còn thời gian
nhớ đến nỗi đau của người khác
Khi em còn lo cho tên tuổi mình
bay lên trời cao ngất
Hẳn còn dám nhớ tới ai
đang quì rạp dưới chân đời

Khi em vỗ ngực kiêu hãnh
mình đạo đức tuyệt vời
Cũng là lúc rẻ khinh
bao con người kia phạm phu tội lỗi
Khi em tự thấy mình
không có điều chi phải sám hối
Cũng là lúc em đòi hỏi ai kia
phải đấm ngực ăn năn

Nếu chuyện ăn ngon mặc đẹp
là chuyện em phải bận tâm
Thì làm sao
em để lòng tới đám bần dân đói ăn, rách rưới
Nếu em phải ghét cay ghét đắng
người hay chê hay chửi
Thì đến bao giờ
em mới mở lời ca ngợi được ai

Thôi nhé em !
Hãy dừng dừng
trước nỗi đau, bệnh tật, bất hạnh của chính mình
Nhưng đừng dừng dừng
trước nỗi đau, bệnh tật, bất hạnh của người khác
Hãy thả nhiên
trước khả năng, tên tuổi của mình với bao thành đạt
Đừng thả nhiên
trước nỗ lực hết mình của tha nhân

Thôi nhé em !
Nếu Con Chiên Thiên Chúa
chẳng chịu quên mình
Thì sẽ không có ai trên trần gian này
được Thiên Chúa nhớ đến

ả giang hồ

EM ĐAU

Em đau, còn có người đau
Buồn sầu còn có người sầu hơn em
Chỉ một vòng, góc phố quen
Em chưa đến nỗi bạc đen kiếp người

Sao vắng chi, một nụ cười
Tiếc gì không mở một lời tạ ơn
Không bỏ đi, thói giận hờn
Trách trời, em có vui hơn chút nào

Chuồn chuồn đậu ở bờ ao
Bay vừa, bay thấp, bay cao tùy thời
Huống chi ái nữ Vua Trời
Sao không hiểu được ý Người yêu em

Chút đau, em sẽ dịu hiền
Nhớ người vật vã triền miên bên đời
Chút đau, quà tặng tuyệt vời
Cho em còn nhớ kêu trời, em đau!

ả giang hồ

BA CHUÔNG

LỄ DÂNG ĐẸP Ý CHA

TV 39

Nơi Chúa, con trông cậy
Với niềm tin sắt son
Chúa nghiêng về phía con
Nghe kinh cầu lời khẩn

Bài tình ca vô tận
Đặt vào miệng lưỡi con
Thơ thờ phượng kính tôn
Ca mừng Danh Thánh Chúa

Hy lễ từ muôn thừa
Con chiên tơ thơm nồng
Mà Chúa không hài lòng
Thì này đây con đến

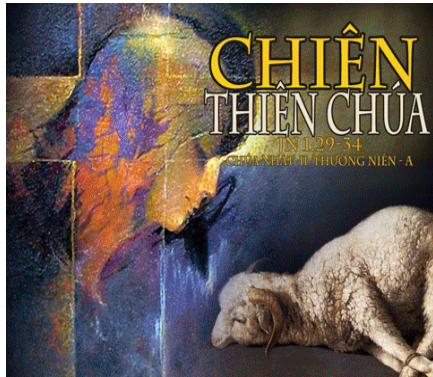
Làm con chiên té hiến
Cả linh hồn, xác thân
Đền thay tội nhân trần
Chúa mỉm cười, vờ ý
.....

Lễ tế nào tuyệt mỹ
Hơn lễ thí mạng yêu
Làm con chiên dám liều
Động lòng trời, thương xót

Đắng cay thành dịu ngọt
Tội lỗi hóa phúc thiêng
Xin tạ ơn Con Chiên
Đã vì yêu, nên nổi....

Ba Chuông

CÓ GÌ

Có gì lộng lẫy lắm đâu
Chỉ là hạt bụi bay mau về ngàn

Có gì hơn mảnh hồn hoang
Thoáng qua vò võ đêm tàn bơ vơ

Có gì là nhạc, là thơ
Bồng bồng vô nghĩa trước bờ tử sinh

Có gì sạch, có gì tinh
Chỉ toàn gian dối tội tình nhờn nhờn

Có nhưng gấm, có lụa tơ
Cũng như mây phủ bóng mờ xấu xa

Có gì cũng chỉ phù hoa
Một làn hương thoảng bay xa cuối trời

Đáng đâu ơn chuộc tội đời
Mà Con Thiên Chúa xuống nơi phàm hèn
Làm người, hóa kiếp con chiên
Bằng lòng sát tế lễ thiêng dâng trời

Cho con xin cảm tạ Người
Một mai hạt bụi về nơi vĩnh hằng

Ba Chuông